

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 269 3r trimestre 2023

Quan se li va complir el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentiren a dir que el Senyor li havia mostrat el seu amor, i tots la felicitaven.

Al cap de vuit dies es reuniren per circumcidar l'infant i volien que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la seva mare s'hi va oposar dient:

--No! S'ha de dir Joan!

Ells li replicaren:

--Però si no hi ha ningú de la família que porti aquest nom!

Llavors feren senyes al pare i li preguntaven com volia que es digués. Ell va demanar unes tauletes i va escriure: «El seu nom és Joan.» Tots van quedar meravellats. A l'instant Zacaries va recobrar la paraula i començà a beneir Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent parlava d'aquestes coses per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia ho guardava en el seu cor i es preguntava: «Què serà aquest infant?»

Realment, la mà del Senyor era amb ell.

L'infant creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es manifestà a Israel.

(Lluc 1, 57-66.80)

Expectatives; la vida està plena d'expectatives. *Què serà d'aquest infant?* Què serà dels nostres? I del futur? I dels nous reptes? En moltes circumstàncies l'ésser humà es pregunta pel què serà, per allò que vindrà.

El meravellós del relat del naixement de Joan és que comença, precisament, amb un trencament: els seus pares deixen enrere una tradició, el nom familiar, per incorporar en la persona d'aquell que, com dirà Jesús, serà el més gran dels profetes la novetat d'un nom. Un nou nom que és l'oportunitat d'un nou futur i, alhora, l'expectativa davant la incertesa del *què serà aquest infant*, del què podrà arribar a fer.

Elisabeth i Zacaries viuen la benedicció d'aquest fill com un miracle de Déu, que no pot ser per a ells, sinó pel seu poble; els veïns i les veïnes ho viuen amb estranyesa, perquè en ell es trenquen totes les lleis naturals, les del naixement (Elisabeth ja no hauria d'haver pogut tenir un fill) i també les dels convencionalismes socials. I uns i altres es pregunten: *què serà d'aquest infant?*

Expectatives de futur, esperances i desitjos acompanyen el naixement d'aquell que serà *la veu que crida en el desert*; miracles de concepcions i veus retrobades envolten al profeta Joan, i tot esdevé en mig de la incertesa del què serà, del què succeirà amb l'infant i amb la seva vida.

Sempre estem envoltats del dubte pel què vindrà, de la por i el neguit per un avenir que moltes vegades és incert, i omplim aquests buits de convicció amb l'esperança de l'expectativa, que solament confia en que el Senyor sigui amb nosaltres, amb els nostres, amb aquelles a les qui els hem posat nom.

Crec que ni els seus pares, ni les veïnes, ni ningú va esperar que Joan es convertís aquella veu de Déu, veu profètica que anuncià i denuncià; veu incòmode pel poder i balsàmica pel poble oprimat. Crec que ningú s'imaginà el què seria d'aquest infant, que acabà batejant al Senyor i morint cruelment. Però els primers en depositar en ell les expectatives foren uns pares que, davant el miracle del seu naixement, no van dubtar en posar-li un nou nom, en obrir davant d'ell nous camins, pels que va transitar el mateix Jesús, Senyor nostre.

Davant un futur incert, davant les expectatives d'allò que pot ser o pot arribar ser, la primera passa a fer és la de la fe, una passa que s'obre a noves accions, a nous noms que trenquen un camí establert per obrir-se a les sendes que Déu pot manifestar davant nostre. La valentia de la fe esdevé en la confiança de que allò que està per venir pot ser més gran del que imaginem.

Joan, el més gran profeta, inicia el seu camí des de la fe que confia en la presència de l'Esperit en les nostres vides, i en les vides dels que estímem; una presència que pot obrir noves oportunitats, i pot complir moltes expectatives, sempre que estiguem disposades a trencar, en fe i per fe, amb allò que se'ns vol imposar, per tradició o convencionalisme.

És cert, un nom no canvia res, però un nou nom, que no toca, que no correspon, que no és el que s'ha dir, pot, a la fi, canviar-ho tot. Perquè un nou nom és la manifestació de la nostra fe, la confiança d'abraçar el que no ha de ser perquè Déu pugui crear quelcom novell, que arribi a ser benedicció per a totes i tots. Un nou nom és la fe que confia les seves expectatives a la mà de Déu.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)

c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank IBAN : **ES42 1491 0001 2820 2713 0323**

CULTES 3r trimestre 2023

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICACIÓ</i>	<i>DIACONIA</i>	<i>MÚSICA</i>	<i>butlletí</i>
02/07/2023	Judit Pallàs	Joan Salvador Marta Huch	Elies Cortès	Rubèn
09/07/2023	Emi Meier	Cristina Akamba Elisabeth Cortès	David Melenchón	Daniel
16/07/2023	Marta López	Lluïsa Braña Sergi Díaz	Robert Bailey	Alícia
23/07/2023	Marta López	Esther Rión Anna Plantada	Elies Cortès	Caroli
30/07/2023	Marta López	Joan Salvador Marta Huch	David Melenchón	Samuel
06/08/2023	'Alex Pallàs	Cristina Akamba Elisabeth Cortès	David Melenchón	Rubèn
13/08/2023	Samuel Fabra	Lluïsa Braña Sergi Díaz	Esther Raduà	Daniel
20/08/2023	Francesc Melenchón	Esther Rión Anna Plantada	Marta Figuls	Alícia
27/08/2023	Narcís de Batlle	Joan Salvador Marta Huch	Narcís de Batlle	Caroli
3/09/2023		Viatge al Museu del desert		Samuel
10/09/2023	Marta López	Lluïsa Braña Sergi Díaz	David Melenchón	Rubèn
17/09/2023	Víctor Hernández	Esther Rión Anna Plantada	Robert Bailey	Daniel
24/09/2023	Marta López	Joan Salvador Marta Huch	Elies Cortès	Alícia

Dissabte 1 juliol Gènesi 16, 7-13

Quin Déu és aquest que surt a buscar-nos? A l'esclava, l'abandonada i rebutjada Déu la veu, amb una mirada de promesa i benedicció. El Senyor no es conforma d'omplir el desert de fonts, sinó que ve a fer-les brollar i a omplir-les de l'aigua que ofereix una nova vida. Déu nostre, mira'ns i serem beneïdes!

Diumenge 2 juliol 2 Corintis 4, 8-10

En la prova ens veiem sustentats per aquell que guarda la nostra vida; és cert que malgrat la fe i l'esperança el mal segueix donant-nos cops, forts i terribles, però confiem en la companyia de Déu, que segueix donant-nos les forces necessàries per seguir endavant. Senyor, renova el nostre vigor!

Dilluns 3 juliol Salm 29

En tots els perills, en tot allò que ens supera i ens fa tremolar, Déu s'hi presenta. Déu és manifesta enmig de les tempestes de la nostra vida, per dominar allò que s'escapa de les nostres mans i portar-nos la pau. Quan no podem lluitar la veu del Senyor arriba com esperança d'un nou temps que es farà present. Déu. Parla'ns enmig del soroll del món!

Dimarts 4 juliol Nehemies 9, 19-21

Il·luny de les fonts d'aigua viva, enmig de la terra morta que no dona fruit, el Senyor segueix beneïnt, oferint la llum i l'aliment, l'aigua necessària per seguir caminant. Enmig de la sequedat de l'ànima, Déu és manté fidel a nosaltres, per misericòrdia segueix al nostre costat, encara que ens sembli que és lluny. Senyor, acompanya'ns!

Dimecres 5 juliol Mateu 3, 1-3

El Senyor és manifesta en els deserts d'aquest món, i ho fa a través dels seus fills i les seves filles que alcen un càntic d'esperança enmig de la desolació. Som cridats a portar aigua que renova a la terra eixuta, flors de noves fragàncies enmig de la desforestació. Nosaltres que hem tastat la mel del Senyor, hem d'aprendre a compartir-la. Déu nostre, omple'ns de tu per vessar-te enmig del món!

Dijous 6 juliol Gènesi 37, 23-28

La traïció, l'enveja i l'egoisme fan que l'ésser humà sigui enemic fins i tot pel seu germà i la seva germana. El món està amarat d'aquesta amargor extrema on uns es veuen atacats pels altres, amb les seves vides destrossades pel mal aliè. Déu ens crida a transformar aquests cors, a canviar-los per noves vides. Hem de reconstruir i renovar, portar esperança als humils enfonsats. Senyor, ofereix-nos paraules de consol per un món que plora!

Divendres 7 juliol Romans 5, 3-5

Enmig del dolor i el patiment confiar en l'esperança de la restauració se'ns fa difícil, perquè és complicat en la foscor de la prova adonar-nos de la llum que, encara que no la veiem, ja brilla al nostre costat, al nostre interior. Però Déu ens assegura que la seva fidelitat ens portarà a la transformació, i al compliment de totes les seves promeses. Senyor, dona'ns nous ulls per veure't en nosaltres!

Dissabte 8 juliol Salm 55, 1-9

Quantes vegades no ens hem vist atacats i perseguits, quantes vegades aquells en qui confiàvem ens han fet mal. Preguem a Déu perquè sabem que ell és l'únic que pot rescatar-nos, que pot portar de nou la tranquil·litat a les nostres vides. Ell ha de ser el nostre recer, el mur que protecció que ens permeti d'aguantar les envestides. Senyor, dona'ns la confiança necessària per deixar-nos protegir per tu!

Diumenge 9 juliol Josuè 1, 7-9

La superació enmig dels reptes i les dificultats, l'esforç enmig del cansament i la fatiga; no és fàcil fer el cor fort i tirar endavant, esforçar-nos cada dia en afrontar tot els que ens ve a sobre. Per això som cridats a omplir-nos cada dia de la paraula de Déu, a trobar en ella la força necessària. Senyor, omple'ns del vigor de la teva presència!

Dilluns 10 juliol Mateu 11, 2-9

La veu profètica s'alça des de la debilitat dels nostres dubtes, ens crida des dels deserts de la nostra ànima. Som cridats a manifestar l'evangeli del Senyor fins i tot quan sembla que no hauríem de ser nosaltres qui el proclamés, perquè no són les nostres presons ni les nostres certes les que donen veracitat a la paraula, sinó la fe i l'Esperit que ens acompanyen. Déu nostre, omple'ns de la teva justícia per reclamar-la en aquest món!

Dimarts 11 juliol Èxode 3, 1-6

En la quotidianitat de la nostra vida, enmig del desert, lluny de fonts i verdor, quan sembla que hem de conformar-nos amb l'exili, el Senyor es presenta davant nostre. És meravellós pensar que quan menys ho esperes la veu de Déu arriba, disposada a donar-nos les forces per encarar noves tasques. Hem d'estar atentes a la seva crida, preparats per encetar nous camins. Senyor, obre les nostres oïdes per sentir-te!

Dimecres 12 juliol Efesis 1, 15-23

La crida de Déu no s'imposa com una tasca feixuga, no s'exigeix com una feina obligada; en la crida de Déu esdevé la capacitació i la força, el do i el regal de treballar pel nou món inaugurat per Jesús. Hem sigut alliberats per servir, plens de l'Esperit de vida que acompanyà Jesús, en el nom del qual implorem al Pare que arribi la justícia i la pau per tota la creació. Déu, revela'ns la veritat per seguir-te!

Dijous 13 juliol Salm 63

Des de les nostres buidors alcem un crit al cel, demanant al Senyor que vingui, que visqui en nosaltres, com necessitem l'aigua per seguir endavant així necessitem la presència del Déu que ens és vida. Però el crit desesperat es fa també des de la memòria de la mà del Senyor acompanyant-nos sempre, en la foscor de la nostra nit mirem enrere i confiem en què Déu hi és, malgrat ens sembli morir de set. Senyor, fes brollar del nostre interior nous rius de vida!

Divendres 14 juliol Josuè 24, 14-15

Escull qui vols, ens diu Josuè, escolliu a qui voleu seguir, a qui voleu servir. No podem navegar entre dues aigües, no podem dir-li al Senyor que és el nostre Déu i alhora deixar-nos guiar per altres déus. Seguir el Senyor és obrir els ulls a una nova forma de veure, escoltar el plor dels altres i el cor a la recerca de la seva pau. Seguir al Senyor és escollir-lo per sobre de tot. Déu nostre, fes-nos fidels al nostre compromís!

Dissabte 15 juliol Romans 3, 1-4

La història del poble de Déu ens explica que, malgrat les bones intencions, la infidelitat humana ha presidit masses vegades la nostra relació amb el Senyor. Fallem i caiem, i sembla que mai arribem a bon port; però la fidelitat de Déu es mostra, precisament, en què ell, mogut a misericòrdia, és qui ve a aixecar-nos. En la seva fidelitat vers nosaltres és que ens sabem perdonats. Senyor, estigues al nostre costat!

Diumenge 16 juliol Salm 65, 1-5

La consciència del perdó ens permet d'acostar-nos a Déu, amb confiança i honradesa, perquè no és la nostra capacitat d'obeir el que ens obre les portes de la seva presència, sinó el seu gran amor per nosaltres. Malgrat nosaltres mateixos el Senyor ve a oferir-nos l'aigua de vida que apaga la nostra set. Déu nostre, acull-nos i neteja les nostres foscores!

Dilluns 17 juliol Josuè 24, 16-18

I encara que sabem que no sempre respectarem el pacte, alcem la veu, ens comprometem a seguir el Senyor, a fer-lo el nostre Déu per sempre; confiats en la seva cura i la seva fidelitat ho tornarem a intentar, perquè si per la meva debilitat he caigut serà amb la força del Senyor que seré aixecada. Déu nostre, gràcies per ser amb nosaltres!

Dimarts 18 juliol Mateu 14, 12-14

De vegades necessitem fugir, sortir de la pena i el dolor; arrenquem a córrer per deixar enrere les foscsors d'una vida, que no sempre és justa. Però quan no sempre és fàcil, en el desert busquem el silenci, però fins i tot allà arriba el crit de la desesperança. Aleshores, amb la pena encara dins, ens hem d'aixecar, ens hem de compadir i hem de seguir endavant. Serà en Jesús on trobarem la força per fer-ho, en ell que no ens abandona mai. Pare, consola els teus fills dolguts, les teves filles que ploren!

Dimecres 19 juliol Èxode 3, 7-10

I des del cel Déu no aparta la seva mirada d'un món que plora, que tanca les orelles a un món que crida pel dolor que causa l'egoisme, la injustícia, la manca d'amor. Déu veu i escolta, i ens crida a ser les seves mans enmig de la creació. Amb la força del seu braç poderós serem enviats a portar la llibertat i la nova terra. Senyor, fes-nos valents per construir un nou món!

Dijous 20 juliol Efesis 6, 10-17

No hem sigut abandonats davant d'un mal més fort que nosaltres, no som enviats a lluitar sense escut ni espasa; en Jesús Déu ens mostra el camí del combat contra tot allò de dolent que amara aquest món, en la seva vida trobem el poder de la pregària que enforteix, de la paraula del Pare que dona ànims i la força de l'Esperit que ens porta la veritat que no estem mai sols. Déu nostre, ofereix-nos la companyia de la teva força per seguir endavant!

Divendres 21 juliol Salm 68, 1-9

En el Senyor confiem per oferir empara als qui no tenen res, en ell trobem les forces per fer justícia als desvalguts. Som cridats a lluitar en els deserts d'aquest món per oferir l'oportunitat d'una nova vida, donar llibertat als captius i pa als que passen gana. Confiem en el Senyor que vol justícia, amb ell ens unirem per arrabassar la maldat i fer créixer el bé. Déu nostre, sigues propici al teu poble!

Dissabte 22 juliol 1 Samuel 4, 7-11

La realitat és que enmig de la vida, encara que creiem que la presència del Senyor ens acompanya, la derrota no fuig de nosaltres; quantes vegades no haurem pensat en una victòria que no arriba, quantes vegades no haurem aixecat un perquè al cel, un perquè que no sempre obtindrà resposta, però amb el que haurem de conviure. Déu nostre, mostra'ns en el fracàs un nou camí per aprendre!

Diumenge 23 juliol Mateu 14, 25-31

La inestabilitat de la vida s'assembla masses vegades a aquest caminar sobre les aigües, sense seguretats, sense un terra ferm en el que assegurar els nostres peus. El dubte i el terror ens fan caure, la fe trontolla i davant la derrota ens enfonsem en el mar de les preocupacions i les pors; malgrat això, Jesús ens ofereix la seva mà per sortir-ne, per tornar a aixecar-nos i seguir endavant. Pare nostre, en el fracàs del nostre esfondrament aixeca'ns altra vegada!

Dilluns 24 juliol Èxode 3, 11-14

Perquè acumulem males experiències, derrotes en el camí; perquè sabem que és fàcil entrebancar-nos, no podem confiar en les nostres forces i davant el repte de fer la tasca per la que hem sigut cridats ens neguem, ens agafa la por i no ens veiem amb cor. Però Déu ens ofereix una paraula: Jo sóc, senzilla, sense continguts extraordinaris ni miracles reveladors, solament un ser que esdevé la veritable força de l'esperança, perquè Déu sempre ha sigut, sempre és i serà. Senyor, sigues amb nosaltres!

Dimarts 25 juliol Hebreus 11, 1-2

Amb la força de la fe acceptem la debilitat de la nostra realitat i tirem endavant cap aquella esperança que encara no hem vist, però que ja la coneixem i l'abracem. Confiats en la paraula del Senyor que ens ha promès la seva companyia en tot moment, fins i tot en el fracàs, seguim el camí que tenim per endavant. Déu nostre, enforteix la nostra fe, fes-nos veure l'esperança!

Dimecres 26 juliol Salm 75, 1-4

El Senyor és a prop nostre, aquesta és la força que ens mou, que ens impulsa a seguir endavant malgrat que les nostres vides i tot el que ens envolta sembli trontollar de vegades. La força de la seva justícia ens inspira per construir les nostres vides i el nostre món. Encara que la debilitat sembli guanyar-nos la partida sabem i confiem en la companyia de Déu. Senyor, fes-nos veure la teva mà a la nostra vida!

Dijous 27 juliol 1 Samuel 17, 41-50

De vegades la derrota i el fracàs és el resultat de les nostres accions, però altres, davant de gegants i reptes terribles, la victòria se'ns presenta com un do, el do d'haver sigut valents i haver fugit. Segurament quan més terrible és el perill, més comptem amb Déu, i més present el sentim al nostre costat, oferint-nos la seva força. Senyor, ajuda'ns a enderrocar els gegants que oprimeixen aquest món!

Divendres 28 juliol Lluc 21, 34-36

Vetllar i pregar esdevenen els dos fonaments per una vida que vol comprometre's; necessitem estar atents a tot el que ens envolta, amb els ulls oberts per no caminar sense adonar-nos de la injustícia; i també necessitem pregar, perquè en la pregària fem present per la nostra consciència el Déu que sempre és amb nosaltres, d'on emana la nostra força i la nostra serenor. Senyor, escolta'ns!

Dissabte 29 juliol Èxode 4, 10-17

Moltes vegades Déu ens ofereix una confiança que ens fa por assumir, ell veu en nosaltres capacitats que no podem veure i aptituds que ens són desconegudes. Però malgrat la nostra reticència ell ens encoratja i ens ofereix l'ajuda que necessitem. En comunitat treballem per dur endavant un nou món, els uns al costat de les altres. Senyor, fes-nos un poble unit, que treballi colze a colze pel teu regne!

Diumenge 30 juliol 1 Corintis 12, 4-11

Davant els desafiaments que viu l'església, o davant els reptes que hem de superar en les nostres vides, no estem sols. Déu ens ha construït com un poble, on els uns i les altres compartim allò que som i tenim per, entre totes i tots, tirar endavant les tasques que tenim. La presència de Déu es manifesta, també, en aquest do d'estar envoltats d'una nova família que s'ha de recolzar. Senyor, uneix-nos i fes-nos participants els uns de les altres!

Dilluns 31 juliol Salm 78, 1-6

Conèixer el Senyor i tot el que ha fet per nosaltres és un do que podem compartir; quan expliquem com i què ha fet en les nostres vides, quan recordem la seva companyia i el coratge que ens ofereix per viure; compartir el Senyor vol dir fer memòria i proclamar tot el que ha fet per nosaltres, així el donarem a conèixer, així aconseguirem que la nostra memòria sigui proclamació de la seva lloança. Déu nostre, omple'ns del goig de veure la teva mà a les nostres vides!

Dimarts 1 agost 1 Samuel 18, 1-5

El Senyor ens beneeix de moltes i diverses maneres, i quan miro enrere veig quanta gent ha posat al meu costat, per recolzar-me, per estimar-me, fins i tot per divertir-me! I si miro ara la meua vida veig que Déu em segueix beneint oferint-me la companyia i l'amistat, l'amor, la tendresa i la saviesa de moltes persones. Per això hem de donar gràcies, per això hem de valorar a qui tenim al costat. Gràcies Déu, perquè no has permès que camini sola!

Dimecres 2 agost Joan 14, 12-15

Déu ens ha ofert la seva amistat, en Jesús hem conegut què és ser amics, què significa estimar els altres. Som cridats a estimar de la mateixa manera que ell ens ha estimat; a oferir i no demanar, a perdonar i reconstruir, a gaudir de la companyia i la conversa. És meravellós pensar que Déu ens ha rodejat de persones amb les que podem construir amistats com la que Jesús ens va regalar. Gràcies, Senyor, per ensenyar-me què és l'amor!

Dijous 3 agost Èxode 4, 27-31

Les bones noves porten el poble a lloar el Senyor, a reconèixer el seu poder i el seu amor. Però de vegades, les bones noves ens semblen solament paraules, i no fets, perquè confonem a Déu amb els homes i pensem que la seva paraula no és veritat fins que no es compleix. Abraçar la bona nova és reconèixer la veracitat de Déu, la seva fidelitat a totes les promeses. Senyor, dona'ns confiança per esperar en tu!

Divendres 4 agost 1 Pere 1, 22-25

Hem nascut d'una nova llavor, una paraula viva, pronunciada en el si de Déu i formada a la terra en el seu Fill; una paraula que és veraç, que no es marceix ni té risc de morir; en aquesta paraula confiem, ella és la nostra esperança, que ens empeny en el camí de viure en aquesta realitat. Gràcies, Pare, per la paraula, pel teu Fill fet home i pronunciat entre nosaltres!

Dissabte 5 agost Salm 78, 38-41

L'amistat que Déu ens ha ofert no trontolla, ni tant sols davant de les nostres infidelitats; el Senyor ha estat lleial al seu amor i a les promeses de vida i pau. Per això és que podem confiar en la seva paraula, perquè malgrat totes les vegades que nosaltres hem fallat ell ha tornat per redimir-nos i rescatar-nos. Gràcies, Déu, perquè ens estimes sense condicions!

Diumenge 6 agost 1 Samuel 18, 6-9

Compartir amb els altres la vida ens posa en el perill de l'enemistat, certament no sempre som capaços d'estimar com Déu ho ha fet amb nosaltres. Aquells que un dia eren els nostres preferits avui ens en separem, per molts motius, enveges, decepcions ... És important cuidar les nostres relacions i no permetre que es taquin de les maldats d'aquest món. Senyor, ajuda'ns a estimar sempre, a comprendre i a acceptar els altres!

Dilluns 7 agost Lluc 15, 25-32

Si estiméssim com Déu ens ha estimat voldríem pels que ens envolten més amor que per nosaltres; però moltes vegades les nostres pors i complexos ens fan envejar la benedicció dels altres. No permetem que la fosca impregni l'amistat, no busquem l'excusa de les nostres tenebres, omplim-les amb la llum de Déu que esborra l'obscuritat. Senyor, omple'ns la teva llum, allunya les nostres pors!

Dimarts 8 agost Èxode 5, 1-9

En el treball d'intentar portar la justícia ens trobem masses vegades amb murs de poder terribles contra els que les nostres paraules sembla que poden fer ben poca cosa; no és fàcil el camí de treballar pels altres, no és fàcil alçar una veu profètica i reclamar la llibertat. És en aquests moments quan el desànim ens venç i ens sembla que no aconseguirem res. Senyor, dona'ns la fortalesa necessària per no desistir!

Dimecres 9 agost 2 Corintis 4, 16-18

Els grans reptes, les grans dificultats, els moments difícils i complicats, tot això forma part de la nostra vida, per això, quan ens sembla defallir hem d'encoratjar-nos i ser capaços de tirar endavant. Acovardir-nos és la sortida fàcil, deixar-ho córrer perquè sembla que no ho aconseguirem, però en aquests instants és quan mirant a Déu, al seu Fill, hem de veure i sentir la força que necessitem. Senyor, omple'ns de valentia i tenacitat per seguir endavant!

Dijous 10 agost Salm 90, 9-15

Masses vegades no podem comprendre per què hem de viure segons quines situacions, sabem que no som perfectes i que en moltes ocasions ens busquem allò que rebem; aleshores alcem la veu al cel i demanem al Senyor la seva clemència, la seva misericòrdia; sabem que ens escolta, encara que de vegades trigui a respondre. Déu nostre, ofereix-nos en els moments dolents una oportunitat per créixer!

Divendres 11 agost 1 Samuel 23, 14-18

En el desert de la nostra desesperança pot arribar el consol, la paraula amable, aquella que ens recorda que la mà de Déu segueix al nostre costat, malgrat que encara no puguem estar a casa. Aquesta paraula la podem rebre, i també la podem donar. No oblidem mai que el mateix dolor que ens acompanya a nosaltres, també forma part de la vida d'altres persones. Senyor, posa als nostres llavis paraules d'esperança per als que ens envolten!

Dissabte 12 agost Lluc 22, 39-46

Quan les forces ja no ens arriben, quan la situació és desesperada, en el moment del dolor, busquem la solitud, aquella que amaga les nostres llàgrimes, els sanglots inevitables, pronunciats des de la profunda amargor. Però encara que ens sembli que la fosca ens cobreix, el Senyor segueix al nostre costat, abraçant-nos i plorant amb nosaltres, perquè ell també va patir igual. Jesús, tu que ens comprens, fes-nos viure! Omple'ns de consol!

Diumenge 13 agost Èxode 5, 19-23

Quantes vegades volent fer un bé hem aconseguit un mal! Quantes vegades intentant ajudar hem trasbalsat, encara més, la vida dels altres! No és fàcil assumir errors, ni entendre per què succeeixen les coses, per això reclamem de Déu el seu suport, la seva ajuda per fer el bé. Déu nostre, inspira'ns per escollir els nostres camins!

Dilluns 14 agost 2 Pere 1, 19-21

En la recerca de la nostra vida busquem cap a on hem d'anar, intentem trobar quina és la millor opció i com portar-la a terme. No és fàcil escollir i moltes vegades ens equivoquem de camí; però confiïm en l'Esperit del Senyor, que ens acompanya i vol portar seny i saviesa a les nostres decisions. Déu nostre, omple'ns del teu Esperit, fes-nos escoltar-lo cada dia!

Dimarts 15 agost Salm 51, 12-14

Cridem al cel demanant que l'Esperit del Senyor ens acompanyi, en ell podem trobar el bon consell, i fins i tot quan fallem, quan errem en les nostres decisions, ell pot fer-nos redreçar els camins torts, ens sosté en les nostres equivocacions, en els mals moments, a tothora. Senyor, que l'Esperit de Jesús ens faci seguir les seves passes!

Dimecres 16 agost 1 Samuel 24, 5-8

Quan hem d'escollir què fer, davant el dubte de voler una cosa o una altra, el Senyor ens demana de ser honestos amb ell, d'escollir el bé i no el mal, malgrat que tinguem la raó de part nostra. És difícil no sucumbir als nostres desitjos, a allò que ens sembla just, encara que estigui allunyat de la justícia que és de Déu; per això preguem, perquè les nostres decisions siguin l'opció de Déu. Senyor, fes-nos veure clar el camí!

Dijous 17 agost Mateu 6, 25-34

Buscar primer la justícia del regne vol dir no perdre'ns en els neguits de les nostres pròpies preocupacions; quan hem d'escollir no podem posar les nostres seguretats per davant d'allò que Déu ens demana. És cert que perdonar, estimar, donar-se als que ens envolten implica un risc per nosaltres, perquè posem en mans dels altres la nostra ànima i el nostre cor, però escollir la justícia de Déu portarà la recompensa de viure el regne. Jesús, no permetis que ens allunyem d'allò que vols de nosaltres!

Divendres 18 agost Èxode 6, 2-8

La paraula del Senyor arriba a nosaltres una vegada i una altra, les seves promeses es repeteixen en el moment del dubte, per fer créixer la nostra fe i la nostra confiança en ell. No es cansarà de repetir el Senyor que la seva salvació ha arribat, i que tornarà a fer-ho. Nosaltres, que hem conegut el seu nom, al seu Fill, i que hem estat batejats en l'Esperit, som cridats a confiar, fins i tot enmig de les dificultats. Déu, manifesta't enmig dels nostres neguits, perquè puguem abraçar-nos a tu!

Dissabte 19 agost Romans 8, 35-39

La promesa és que, fins i tot, en els moments més difícils, quan les nostres pors i angoixes es manifesten i fan trontollar les nostres vides, l'amor que Déu ens ha regalat en Jesús es mantindrà ferm; malgrat que nosaltres ens veiem allunyats, i sols Déu segueix en nosaltres, i la victòria vindrà en l'instant en què ens adonem d'això, que l'amor de Déu no canvia mai. Senyor, gràcies, per estimar-nos tant!

Diumenge 20 agost Salm 107, 31-43

Veure la mà de Déu a les nostres vides és el repte dels qui patim i plorem igual que els que no busquen Déu. Moltes vegades, perquè creiem en ell, ens superen les dificultats, esperant la benedicció del Senyor seguim vagant pel desert de la nostra ànima. Però la grandesa de Déu no és la promesa d'una vida fàcil, sinó la seguretat de que fins i tot en els moments terribles ell segueix amb nosaltres. Déu, fes-nos viure la teva presència en les nostres foscores.

Dilluns 21 agost 1 Samuel 24, 9-16

Confiar en Déu significa no sortir del camí que ens ha demanat seguir, malgrat que ens sembli que aquest no ens porta enlloc. Si creiem en la seva paraula, pronunciada en Jesús, hem de seguir-la, posar-la en pràctica, encara que ens sembli que no és el que toca. Estimar Déu, estimar el proïsme, i fer-ho fins i tot en els moments difícils i d'enfrontament. Senyor, ofereix-nos la fe que confia en allò que ens demanes!

Dimarts 22 agost Lluc 10, 25-37

Mirar l'altre amb compassió, mirar-lo amb amor, i posar per damunt d'allò que ens separa la necessitat i l'urgència de l'ajuda. Podem tenir bones i grans excuses per no socórrer, però el cert és que estimar és donar-se, fins i tot quan no toca. Aquesta és la demanda de Déu, perquè estimar el proïsme manifesta que hem viscut el seu amor. Senyor, fes-nos donar el que hem rebut!

Dimecres 23 agost Èxode 6, 10-13

És molt difícil no defallir. És més fàcil deixar enrere les nostres obligacions, allò pel que hem sigut cridats, i conformar-nos amb les situacions que ens ha tocat viure, amb les injustícies que ens envolten; i és que masses vegades ni aquells que vols ajudar estan disposats a escoltar-te. Però el Senyor en crida a no desanimar-nos, a omplir d'entusiasme, fins i tot, els nostres fracassos. Déu nostre, omple'ns de nou vigor per portar el teu Regne a aquest món!

Dijous 24 agost 1 Pere 4, 12-16

Si per estimar ens odien, si per buscar justícia són injustos amb nosaltres, si per perdonar ens menyspreen, si per ser com Jesús ens busquem enemics, aleshores hem d'alegrar-nos, perquè buscar el que Déu vol significa estar contents de portar el seu regne, malgrat que la maldat que impera al nostre voltant vulgui omplir-nos de tristesa. Senyor, dona'ns la fortalesa necessària per continuar la tasca del teu Fill!

Divendres 25 agost Salm 145, 1-9

La lloança és el cant que inspira la vivència del Senyor, un cant que generació rere generació torna a aixecar-se, perquè Déu sempre és amb el seu poble. La nostra memòria està plena del record de la bondat del Senyor, sabem que també ho estarà la dels nostres fills i filles, perquè el seu amor és constant i es manté per sempre. Gràcies, Déu, perquè així com vas ser amb els meus pares has estat amb mi!

Dissabte 26 agost 2 Samuel 2, 1-7

Diuen que al final la vida posa les coses a lloc. I malgrat que aquesta realitat no es compleix sempre, el cert és que, de vegades, sí que sembla que allò que havia de ser és. La qüestió és com enfrontem els moments de restitució; ens omple la satisfacció i ens veiem confirmats? O al contrari, esdevenim agents de pau? Som cridats a no oblidar mai que a dalt o a baix som fills i filles de Déu. Senyor, no permetis que ens desviem del que vols de nosaltres!

Diumenge 27 agost Marc 9, 38-41

Sense adonar-nos moltes vegades convertim el seguiment de Jesús en una opció de senyals concrets, com si nosaltres poguéssim dir qui és o no del Crist, segons les seves característiques. Oblidem la gràcia de Déu i la seva predilecció per la diferència i la multiformitat, erigint-nos com a garants de qui és qui i obviant que l'amor de Déu, i per tant el nostre, és per totes i tots. Senyor, fes-nos apreciar la multitud dels teus colors!

Dilluns 28 agost Èxode 7, 8-13

El miracle no és garantia de res. De vegades pensem que si la nostra vida estigués rodejada de prodigis tot seria més fàcil, però la realitat és que l'única certesa que ens ha de moure és la companyia de Déu, que està sempre al nostre costat. La maldat d'aquest món en sap molt d'exhibicions de poder, i el Senyor actua al seu temps. Saber mantenir la fe, més enllà de les derrotes, és el que ens portarà a la victòria. Déu nostre, fes-nos sentir la teva companyia fins i tots en els pitjors moments!

Dimarts 29 Agost 2 Corintis 12, 1-5

Des de la nostra debilitat som acollits en Déu, ell es fa fort en nosaltres quan som capaços de reconèixer les nostres mancances. De què ens pot servir ser més que els altres, o tenir més capacitats, si som aleshores inútils per reconèixer Déu? En ell anem creixent dia a dia. En el seu Esperit construïm i instruïm la nostra saviesa. Quan ens creiem més del que som, aleshores perdem la capacitat d'escoltar-lo. Senyor, fes-nos humils com ho va ser el teu Fill!

Dimecres 30 **agost** Salm 10, 12-18

De la confiança en Déu en sorgeix la força, aquella que ens impulsa a seguir endavant, a tornar-ho a intentar. En ell l'humil troba l'ajuda; i la defensa, la seva fortalesa. Quan confiem en el Senyor trobem la companyia d'Aquell que no aparta la seva mirada de nosaltres, per guardar-nos. És des d'aquest sentiment de necessitat d'ell que ens posem a buscar-lo, és des d'aquí que ell ens troba. Senyor, sigues per nosaltres baluard i fortalesa!

Dijous 31 **agost** 2 Samuel 2, 12-16

La història d'aquets món està plena de guerres entre germans, fills del mateix poble, filles del mateix Déu. L'ésser humà resol els seus problemes des de la violència; incapaços de parlar optem per imposar-nos a l'altre, per humiliar-lo, i de la seva derrota construir el nostre triomf. Senyor, fes-nos buscar la pau, no permetis que les nostres diferències es transformin en guerra!

Divendres 1 **setembre** Mateu 5, 4-11

La felicitat no prové de les llàgrimes, ni de la pobresa o la persecució, la felicitat esdevé en el fet de fer allò que és correcte, i el cert és que de les accions correctes, enmig d'un món on la maldat sembla sempre vèncer. Tenim moments difícils i complicats, però buscar la pau com l'harmonia que necessitem, com humans i natura, malgrat les llàgrimes, valdrà la pena. Déu nostre, beneeix-nos en els camins de fer realitat el teu món!

Dissabte 2 **setembre** Èxode 12, 37-42

Vetllem el son dels nostres infants, vetllem el son dels nostres malalts, vetllem per aquells que estimen i necessiten la nostra cura, i el Senyor vetlla per nosaltres. La vetlla de la preocupació i el zel es fa per aquells que estimes amb tot el cor, i malgrat això de vegades la son pesa tant que les nostres parpelles es tanquen, però no les de Déu, ell manté els ulls oberts per cuidar de les nostres vides. Senyor Déu, gràcies, perquè no apartes de nosaltres la teva mirada!

Diumenge 3 setembre Colossencs 4, 2-6

La pregària esdevé, per les nostres vides, el motor de la vetlla; una pregària que és acció de gràcies i també petició, i de vegades pur desconsol per tot allò que ens envolta. En aquesta pregària ens unim al Senyor, el nostre esperit constata la seva presència, i aquest motor és el que ens fa proclamar la seva salvació. Senyor, permet-nos de trobar-te quan et busquem!

Dilluns 4 setembre Salm 127

Reposar en el Senyor, aquesta és la crida que se'ns fa, una crida que no vol dir obviar les nostres responsabilitats, sinó compartir-les, esmorteir-les a les seves mans. Quan la son fuig per culpa de les preocupacions, quan el neguit ens aclapara l'ànima, som cridats a descansar en el Déu que ens vetlla i que treballa amb nosaltres per dur-ho tot endavant. Senyor, gràcies, per ser-hi; gràcies per compartir les nostres preocupacions!

Dimarts 5 setembre 2 Samuel 5, 1-5

El camí d'arribar a destí masses vegades és feixuc i tort. Mai és fàcil assolir allò que ens hem proposat. Però la força de la tenacitat, la coherència a les nostres conviccions en Déu i el camí de la misericòrdia i el perdó sempre ajuden. Moltes vegades és més fàcil buscar les nostres fites a través de la tortuositat del món de l'engany, però arribar-hi sent coherents amb nosaltres mateixos i amb el Senyor és assolir de veritat el cim. Déu nostre, ajuda'ns a comptar amb tu sempre que haguem de tirar endavant!

Dimecres 6 setembre Joan 20, 19-23

Jesús ens envia a canviar el món, a oferir alternatives de vida i noves visions, que impregnin els ulls i els cors dels que ens envolten de l'amor i la justícia que Déu vol per aquest món. Però no ens envia sols, ho fa amb la seva pau, que és l'harmonia necessària per viure enmig de les dificultats, la pau de saber-nos en el camí correcte; i també ho fa amb el seu Esperit, que és do de força i vida. Senyor, deixa que la teva pau amari els nostres cors i ens impulsi cap endavant!

Dijous 7 **setembre** Èxode 13, 17-22

Les victòries que assolim, normalment, són petites, endavant queda sempre un altre camí, un altre graó per pujar. Sortim de la influència de l'imperi per endinsar-nos en el desert i, malgrat que pot ser el lloc de la trobada, també és el lloc de la prova. Per això Déu no ens abandona, ens porta endavant, de dia i de nit, amb una presència constant. Senyor, sigues la nostra fortalesa en el camí!

Divendres 8 **setembre** 1 Pere 4, 7-11

Estimar, servir i acollir, si guiem en aquests sentits les nostres vides complirem la voluntat del Senyor, que vol construir el seu poble com a espai de vida alternatiu per aquest món. Però aquest camí és difícil, perquè masses vegades està ple de les nostres errades, per això ens hem d'amarar de la fortalesa del Senyor, que inspira els nostres camins. Déu nostre, transforma'ns en el teu jardí desitjat, perquè tothom pugui viure entre nosaltres!

Dissabte 9 **setembre** Salm 121

La promesa de Déu esdevé el bàlsam als nostres mals moments. Ell no dorm, vetlla la nostra vida per guardar-nos, fins i tot en la fosca nit ell es manté fidel a la seva paraula. Ell guarda les nostres vides en el seu si mateix, per omplir-les de l'eternitat de la seva essència. Ell respon al cansat, ell dona repòs a l'esgotada, ell és la font de la nostra vida. Senyor, sigues aigua viva pel corrent de la nostra ànima!

Diumenge 10 **setembre** 2 Samuel 9, 1-13

Qui estima, estima per sempre, qui ha volgut a algú el vol sempre; la mort no pot superar la barrera de l'estimació veritable; per això, quan ens manca algú prenem part en el que resta de la seva vida, fent nostre allò que deixa enrere. L'esperança en la resurrecció ens manté units a aquells que hem perdut i seguir oferint-los el bé del nostre amor és la demostració d'aquesta esperança. Senyor, fes-nos afables i ensenya'ns a cuidar allò que d'altres han hagut de deixar!

Dilluns **11 setembre** Joan 11, 17-27

El plor i la llàgrima, el dolor de la separació. Malgrat la fe i l'esperança dir adeu fa mal, perquè sempre voldríem tenir entre nosaltres els que estimem. Per això Jesús ens insta a creure veritablement en les seves paraules, paraules de vida que ens assegurin que la separació no serà per sempre. Senyor, fes-nos confiar i creure, fes créixer la nostra fe en moments de dificultat!

Dimarts **12 setembre** Èxode 14, 5-9

La confiança en el Senyor és l'exigència de qui vol seguir-lo, fins i tot quan cavalls i exercits van rere teu. Certament les victòries solen ser curtes i de seguida el perill torna a aguitar-nos, esperant-nos fer caure, derrotar-nos altra vegada. És en la força de la confiança que podem fer front a allò que esdevé catastròfic a les nostres vides. Encarar els problemes amb la valentia de saber-nos acompanyats per Déu. Senyor, segueix sempre al nostre costat!

Dimecres **13 setembre** Hebreus 12, 11-13

Els mals moments, allò de dolent que ens succeeix i que, fins i tot, pot fer-nos trontollar pot ser l'oportunitat de créixer, d'anar-nos transformant. Les dificultats són moments per aprendre, perquè la nostra fe es faci més forta i més serena. Per això, buscar a Déu en el moment de la por i la derrota ens dona l'oportunitat de conèixer-lo més, d'acostar-nos més a ell. Senyor, ensenya'ns a buscar-te!

Dijous **14 setembre** Salm 139, 7-10

Quantes vegades no hem intentat fugir de Déu, fer-nos fonedissos a la seva mirada, a la vetlla de les nostres vides; per vergonya, per decepció, tot ho acabem carregant a la seva esquena, perquè esperem que ell ens salvi, ell ens lliuri del perill. Però Déu no ens abandona; malgrat les nostres fugides, ell no es separa mai de nosaltres. Amb la paciència d'aquell que més ens estima ens segueix guardant i cuidant. Déu nostre, gràcies, per la teva infinita paciència amb nosaltres!

Divendres 15 setembre 2 Samuel 11, 1-4

Un dels perills del poder és la seva errada consciència de ser lliure de fer allò que vol. Amb impunitat el poder abusa dels dèbils, d'aquells que no poden aixecar la veu davant les seves exigències. Totes i tots tenim els nostres espais de poder, encara que siguin petits, i també l'opció de caure. No estem lliures d'equivocar-nos en les nostres decisions. Senyor, ofereix-nos el teu seny per fer allò que és correcte!

Dissabte 16 setembre Lluç 18, 15-17

Fer-nos petits. Tenir i viure el Senyor com si fóssim infants, aquests és el repte de tot adult; amb el pas dels anys ens tornem cínics, respecte als altres i també, perquè no dir-ho, respecte a Déu, com si el temps ens hagués tret la il·lusió i la confiança que un infant té davant algú com Déu. Oblidar-nos de les nostres aspiracions per abraçar la fe és el camí del Regne. Senyor, ensenya'ns a veure't amb la confiança d'un infant!

Diumenge 17 setembre Èxode 14, 19-20

El Senyor és el nostre escut. Aquesta afirmació, que es repeteix tantes vegades en el text bíblic, és la realitat de les històries que se'ns expliquen. Podem confiar en el Déu que ens defensa, podem confiar en aquell que rep els cops per nosaltres, per salvaguardar les nostres vides. I més enllà de relats mítics, en Jesús hem pogut veure el Déu home que defensa amb la seva pròpia vida a la humanitat, oferint-li en la seva coherència l'oportunitat de reconstruir-se. Déu i Senyor, defensa les nostres causes, lliura'ns del mal!

Dilluns 18 setembre Romans 8, 31-34

L'amor de Déu ha construït al nostre voltant una cuirassa, que ens protegeix i omple la nostra vida d'escalfor. Per això, empeltats en aquest amor, fins i tot en els moments de dificultat podem confiar en Déu, perquè en Jesús ens ha mostrat tot el que està disposat a fer per nosaltres, als qui per misericòrdia hem entrat a formar part de la seva justícia. Senyor, fes-nos viure el teu perfecte amor, no permetis que deixem de sentir-lo!

Dimarts 19 **setembre** Salm 4, 7-9

La memòria de tot el que Déu ha fet per nosaltres ens inspira per confiar-hi, encara que moltes vegades trontollem i patim, per tot allò que ens envolta. La llum de la mirada de Déu sobre nosaltres ens ha d'omplir del repòs i la pau de la seva companyia, que guarda la nostra ànima. Aquest és el goig d'haver conegut el Senyor, saber que ell no ens abandona. Déu nostre, estigues amb nosaltres, vetlla les nostres vides i el nostre son!

Dimecres 20 **setembre** 2 Samuel 11, 5-12

L'ésser humà té tendència a intentar amagar els seus errors, esmenar-los amb mentides i martingales, esperant que la sort l'acompanyi i quedi lliure de culpa, no per no haver-la comés sinó perquè es perdrà en l'oblit, amagada rere una cortina de fum. Però, quan el mentider topa amb l'honest, els castells de fum es desfan i és molt difícil d'amagar la falta. Senyor, fes -nos honestos amb nosaltres mateixos i amb els altres!

Dijous 21 **setembre** Joan 8, 42-47

Malgrat que les paraules de Jesús són molt dures, hem de posar-nos davant d'elles i acceptar el seu repte. La mentida i l'engany, la temptació i el mal no es vesteixen de fosc, sinó que imiten la llum; i sense la llum s'hi assemblen per portar-nos cap a on no hem d'anar. No ens deixem enganyar per allò que no és de Déu, encara que sembli vestit de bondat. Senyor, omple'ns de seny i saviesa per saber escollir!

Divendres 22 **setembre** Èxode 14, 21-25

Quantes vegades no hem desitjat de veure grans miracles davant nostre, que la vida se'ns salvés amb una demostració de poder i força del Senyor. El cert és, però, que masses vegades ni veiem miracles ni tan sols els esperem. Oblidem que el miracle més gran de tots ha estat fet per nosaltres: Déu s'ha fet ésser humà per nosaltres, per ensenyar-nos en el nostre llenguatge i la nostra pell el significat del seu profund amor. Senyor, fes-nos creure en tot el que ens has donat!

Dissabte 23 setembre 1 Corintis 10, 1-6

Cada matí ens hem d'encoratjar a fer el bé, cada nit hem de revisar qui-nes han sigut les nostres opcions. El miracle no és garantia de la nostra fidelitat. El poble de Déu, malgrat haver vist la seva mà poderosa, va fallar i falla, perquè els nostres interessos personals, masses vegades, es posen per davant d'allò que Déu demana de nosaltres. Senyor, dona'ns valentia per revisar-nos i per redreçar els nostres camins!

Diumenge 24 setembre Salm 25, 4-9

Malgrat que moltes vegades errem en les nostres decisions i opcions, el Senyor és misericordiós amb nosaltres. En ell trobem la instrucció per les nostres vides; i en Jesús, el veritable exemple a seguir. Confitem en el Senyor que vol instruir-nos, confiem en la seva paraula i veurem amb claredat el camí que hem d'emprendre. Senyor, obre'ns l'oïda al teu ensenyament perquè siguem dignes filles teves!

Dilluns 25 setembre 2 Samuel 11, 12-21

No ser capaços de reconèixer els nostres errors i les nostres faltes pot dur-nos als camins més foscos, a les tenebres de l'ànima. La valentia necessària per fer revisió de consciència és difícil d'aconseguir, però l'opció d'amagar-nos de nosaltres mateixos pot dur-nos a fer molt de mal als que ens envolten, segurament innocents de les nostres faltes. Senyor, no permetis que la por als nostres errors ens converteixi en botxins dels innocents!

Dimarts 26 setembre Joan 6, 46-49

El fonament de la nostra fe ha de ser la Paraula Jesús. En ell ens construïm com a nova humanitat i com espai alternatiu a l'opressió d'aquest món; i si el nostre fonament és fort, aleshores, en el moment de la tempesta, quan la nostra vida trontolli i sembli que tot ha de caure, podrem mantenir-nos fermes, perquè a la fi no som nosaltres qui ho fem, sinó el Senyor que ens sosté. Déu nostre, dona estabilitat a les nostres vides!

Dimecres **27 setembre** Èxode 15, 1-2

És després de creuar el mar, és després de la tempesta i el terratrèmol que ens adonem de la mà del Senyor que ens ha acompanyat en el camí. I quan ho veiem aleshores un cant de lloança sorgeix dels nostres llavis. Durant la fosca i la por és difícil veure a Déu amb nosaltres, per això la memòria de tot el que ja ha fet ens ha d'acompanyar, per travessar confitats la vall fosca. Senyor, fes-nos veure la teva presència.

Dijous **28 setembre** Filipencs 2, 6-11

Fer-nos conscients de la renúncia del Fill per nosaltres, assimilar el patiment i el dolor en la seva vida, i la valentia per no renunciar al Pare d'amor i misericòrdia que havia conegut, ha d'inspirar-nos per transformar-nos en la seva imatge. La memòria del Déu que ha volgut compartir la nostra humanitat fins a les últimes conseqüències, en tots els seus aspectes, bons i dolents, ens ha d'acompanyar en les nostres foscor i negrors. Senyor, que no oblidem tot el que has donat per nosaltres!

Divendres **29 setembre** Salm 138, 4-8

El Senyor ens ha obert les seves mans, perquè ens refugiem en la seva abraçada; el Déu gran s'ha fet petit per ser al nostre costat, ha lluitat per fer renéixer la seva justícia enmig d'aquest món. En els moments dolents, en els terribles, allà és amb nosaltres, perquè ens estima. Senyor, dona'ns un cant de lloança, que reconegui la teva salvació!

Dissabte **30 setembre** 2 Samuel 12, 1-6

És més fàcil veure la palla en l'ull de l'altre que la biga en el nostre, per això és important que a la llum de la paraula de Déu ens revisem i si-guem capaços, sincerament, de veure'ns ens les nostres opcions i decisions. En el desert d'aquesta vida masses vegades la por ens mou a escollir mals camins. No permetem que la inèrcia ens faci oblidar de rectificar-los. Senyor, que el teu esperit guiï les nostres passes!
